

82

USTAWA

z dnia 23 lutego 1991 r.

o zmianie ustawy o fundacjach.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. Nr 21, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 i w art. 2 w ust. 2 wyrazy „Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” zastępuje się wyrazami „Rzeczypospolitej Polskiej”;

2) w art. 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Składnikami majątkowymi, o których mowa w ust. 2, mogą być pieniądze, papiery wartościowe, a także oddane fundacji na własność rzeczy ruchome i nieruchomości.”;

3) art. 4 skreśla się;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Fundator ustala statut fundacji określający jej nazwę, siedzibę i majątek, cele, zasady, formy i zakres działalności fundacji, skład i organizację zarządu, sposób powoływania oraz obowiązki i uprawnienia tego organu i jego członków. Statut może zawierać również inne postanowienia, w szczególności dotyczące prowadzenia przez fundację działalności gospodarczej, dopuszczalności i warunków jej połączenia z inną fundacją, zmiany celu lub statutu, a także przewidywać tworzenie obok zarządu innych organów fundacji.

2. Fundator może wskazać ministra właściwego ze względu na cele fundacji. Oświadczenie fundatora w tej sprawie powinno być dołączone do statutu i przekazane sądowi prowadzącemu rejestr fundacji.

3. Fundacja, która ma prowadzić działalność na terenie jednego województwa, powinna mieć siedzibę na terenie województwa objętego działalnością tej fundacji.

4. Jeżeli w statucie określa się przeznaczenie środków majątkowych fundacji po jej likwidacji, środki te powinny być przeznaczone na cele, o których mowa w art. 1.

5. Fundacja może prowadzić działalność gospodarczą w rozmiarach służących realizacji jej celów. Jeżeli fundacja ma prowadzić działalność gospodarczą, wartość środków majątkowych fundacji przeznaczonych na działalność gospodarczą nie może być mniejsza niż 10 milionów złotych.

6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić ulgi i zwolnienia z tytułu przeznaczenia zysków z działalności gospodarczej fundacji na realizację jej zadań statutowych, inne niż ulgi i zwolnienia określone w innych ustawach.”;

5) art. 7 skreśla się;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Fundator może odstąpić od osobistego ustalenia statutu i upoważnić do jego ustalenia inną osobę fizyczną lub prawną.

2. Do ustalenia statutu, stosownie do przepisu ust. 1, mają zastosowanie przepisy dotyczące ustalenia statutu przez fundatora.

3. Jeżeli fundator ustanowił fundację w testamentie, a nie ustalił jej statutu i nie upoważnił do tej czynności innej osoby, stosuje się odpowiednio przepisy księgi IV Kodeksu cywilnego o poleceniu.”;

7) art. 9 skreśla się;

8) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rejestr fundacji prowadzi Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy, zwany dalej „sądem”.”;

9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Sąd dokonuje wpisu do rejestru fundacji po stwierdzeniu, że czynności prawne stanowiące podstawę wpisu zostały podjęte przez uprawnioną osobę lub organ i są ważne. Postanowienie o wpisaniu fundacji do rejestru sąd wydaje ponadto po stwierdzeniu, że cel i statut fundacji są zgodne z przepisami prawa.

2. O wpisaniu fundacji do rejestru sąd zawiadamia ministra właściwego ze względu na zakres jego działania oraz cele fundacji, zwanego dalej „właściwym ministrem”, a gdy terenem działalności fundacji ma być jedno województwo — także wojewodę właściwego ze względu na siedzibę fundacji, zwanego dalej „właściwym wojewodą”, przesyłając jednocześnie statut.

3. Jeżeli cele fundacji wkraczają w zakres działania dwóch lub więcej ministrów, sąd zawiadamia o wpisaniu fundacji do rejestru, wraz z przesłaniem statutu, właściwego ministra, z którego zakresem działania wiążą się główne cele fundacji.”;

10) art. 14—16 otrzymują brzmienie:

„Art. 14. 1. Podjęcie przez fundację działalności gospodarczej nie przewidzianej w statucie wymaga uprzedniej zmiany statutu.

2. Zmiana statutu fundacji wymaga wpisania do rejestru fundacji. Przepisy art. 12 stosuje się odpowiednio.

Art. 15. 1. O zgodności działania fundacji z przepisami prawa i statutem oraz z celem, w jakim fundacja została ustanowiona, orzeka sąd

w postępowaniu nieprocesowym na wniosek właściwego ministra lub wojewody.

2. Fundacja składa corocznie właściwemu ministrowi sprawozdania ze swojej działalności, których ramowy zakres określi Minister Sprawiedliwości.
3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 2, powinny być przez fundację udostępnione do publicznej wiadomości.

Art. 16. Właściwy minister lub wojewoda może wystąpić do sądu o uchylenie uchwały zarządu fundacji, pozostającej w rażącej sprzeczności z jej celem albo z postanowieniami statutu fundacji lub z przepisami prawa. Organ ten może jednocześnie zwrócić się do sądu o wstrzymanie wykonania uchwały do czasu rozstrzygnięcia sprawy.”;

11) w art. 17:

- a) w ust. 1 wyrazy „właściwy minister” zastępuje się wyrazami „organ, o którym mowa w art. 16”;
- b) ust. 2 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, albo w razie dalszego uporczywego działania zarządu fundacji w sposób niezgodny z prawem, statutem lub celem fundacji, organ, o którym mowa w art. 16, może wystąpić do sądu o zawieszenie zarządu fundacji i wyznaczenie zarządcy przymusowego.”

„4. Sąd uchyli swe postanowienie o zawieszeniu zarządu fundacji i wyznaczeniu zarządcy przymusowego na wniosek zarządu fundacji, jeżeli z okoliczności wynika, że działania, o których mowa w ust. 1, zostaną zaniechane.”;

12) w art. 18:

- a) w ust. 2 wyrazy „decyzję o likwidacji podejmuje właściwy minister” zastępuje się wyrazami „organ, o którym mowa w art. 16, zwraca się do sądu o likwidację fundacji”;
- b) w ust. 4 wyrazy „właściwy minister wydaje decyzję” zastępuje się wyrazami „sąd orzeka”;

13) art. 20 skreśla się;

14) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Fundacje zagraniczne mające siedzibę za granicą mogą tworzyć przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Utworzenie przedstawicielstwa wymaga zezwolenia, które oznacza jednocześnie zgodę na podjęcie działalności określonej w zezwoleniu. Zezwolenie wydaje minister właściwy ze względu na zakres swego działania oraz cele utworzenia przedstawicielstwa.

3. Zezwolenie może być wydane, jeżeli utworzenie przedstawicielstwa ma służyć realizacji celów określonych w art. 1; jeżeli przedstawicielstwo ma prowadzić także działalność gospodarczą, stosuje się odpowiednio przepis art. 6 ust. 5 zdanie pierwsze.

4. Przedstawicielstwo jest obowiązane przestrzegać przepisów prawa obowiązującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Minister właściwy ze względu na zakres swego działania oraz cele utworzenia przedstawicielstwa może cofnąć zezwolenie, jeżeli przedstawicielstwo nie dotrzymuje warunków określonych w zezwoleniu lub w istotny sposób narusza przepisy prawa obowiązującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo interes państwa.

6. Jeżeli przedstawicielstwo lub reprezentowana przez nie fundacja naraża na szkodę bezpieczeństwa lub inny ważny interes państwa, właściwy minister może zawiesić zezwolenie. Zawieszenie zezwolenia powoduje — do czasu podjęcia decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia — bezwzględne zaprzestanie działalności objętej zezwoleniem bez odszkodowania z tego tytułu.

7. W sprawach działalności gospodarczej przedstawicielstwa stosuje się ponadto przepisy odrębne, dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedstawicielstwa podmiotów zagranicznych.”

Art. 2. Umarza się postępowanie w sprawach w przedmiocie zatwierdzenia fundacji i jej statutu, toczące się w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi przekazuje prowadzony w dniu wejścia w życie ustawy rejestr fundacji Sądowi Rejonowemu dla Miasta Stołecznego Warszawy.

Art. 4. Właściwi ministrowie prześlą akta spraw fundacji działających w dniu wejścia w życie ustawy na terenie jednego województwa — właściwym wojewodom, w celu wykonywania przez nich zadań wynikających z ustawy.

Art. 5. Minister Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy o fundacjach, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.